

ENEMMÄN KRISTUSTA

Päivö Parviaisen 100-vuotissyntymäpäivillä emerituspiispa **Voitto Huotari** kertoi avoimesti, kuinka Päivö oli ojentanut häntä valtiopäiväsaarnan johdosta: **Saarnassasi oli liian vähän Kristusta.**

Päivö Parviainen suoritti piispaa nuhdellessaan kaikille uskoville kuuluvaa tehtävää, opettajien ja oppien arvostelua.

Yleinen pappeus: 1. Esirukous. 2. Todistaminen. 3. Sielunhoito. 4. Oppien ja opettajien arvosteleminen.

Tänään jotkut pahentuvat siitä, että aikamme virtauksia, oppeja ja opettajia arvostellaan: "Älä tuomitse!" He unohtavat, että se kuuluu jokaisen uskovan oikeuksiin ja velvollisuuksiin.

Luther kirjoittaa: *Kristityt ovat kaikkien oppien arvostelijoita...he voivat suoralta kädeltä lausua sellaisen arvostelun, että turkkilainen koraaninen on tuomittu...Samoin he langettavat tuomion paavista.* (Gal.kirj.sel.s.170).

Tosin ei (maailman silmissä) näytä siltä kuin olisimme mieleltämme uudistuneita ja omaisimme Pyhän Hengen. Mutta juuri tuo arvostulekykymme, puheentapamme ja tunnustuksemme riittävästi ilmaisevat, että Pyhä Henki on lahjoineen meissä. Ennenhän emme osanneet kerrassaan mitään asiaa oikein arvostella: emme muitta mutkitta lausuneet ja tunnustaneet, että kaikki omaamme on syntiä ja kirottua (mt. s.447).

Pieper kirjoittaa: *Jumalan sanan mukaan ei yksikään, joka ei nuhtelee väärää oppia, ole Jumalan salaisuuksien uskollinen taloudenhoitaja, hänelle uskottujen lammasten uskollinen paimen eikä uskollinen vartija Siionin muureilla, vaan palkkapaimen, mykkä koira ja petturi* (vrt. esim. Jes.56:10,11; Fil.3:2 jne.) (Dogmatiikka, s.22).

1) "Sitten vielä, veljet, rukoilkaa meidän edestämme, että Herran sana nopeasti leviäisi ja tulisi kirkastetuksi muuallakin niinkuin teidän keskuudessanne" (2. Tess.3:1).

2) "vaan, kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka" (Apt.1:8).

3) 22. Ja tämän sanottuaan hän puhalsi heidän päällensä ja sanoi heille: "Ottakaa Pyhä Henki. 23. Joiden synnit te anteeksi annatte, niille ne ovat anteeksi annetut; joiden synnit te pidätätte, niille ne ovat pidätetyt." (Joh.20:22,23).

"joka lohduttaa meitä kaikessa ahdistuksessamme, että me sillä lohdutuksella, jolla Jumala meitä itseämme lohduttaa, voisimme lohduttaa niitä, jotka kaikkinaisessa ahdistuksessa ovat" (2. Kor.1:4).

"Me kehoitamme teitä, veljet: nuhdelkaa kurittomia, rohkaiskaa alakuloisia, holhotkaa heikkoja, olkaa pitkämieliset kaikkia kohtaan" (1.Tess.5:14).

4) ”Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta; sillä monta väärää profeettaa on lähtenyt maailmaan” (1. Joh.4:1).

”Nämä olivat jalompia kuin Tessalonikan juutalaiset; he ottivat sanan vastaan hyvin halukkaasti ja tutkivat joka päivä kirjoituksia, oliko asia niin” (Apt.17:11).

Sielullinen – hengellinen

17. Mutta te, rakkaani, muistakaa nämä sanat, mitkä meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen apostolit ovat edeltäpäin puhuneet,

18. sanoen teille: ”Viimeisenä aikana tulee pilkkaajia, jotka vaeltavat jumalattomuutensa himojen mukaan”.

19. Nämä juuri saavat aikaan hajaannusta, **he ovat sielullisia, henkeä heillä ei ole.** (Juud.17-19).

On tärkeätä erottaa sielullinen ja hengellinen. Eräs rajan vetäjä on tämä: hengellinen vie omistamaan enemmän Kristusta, sielullinen vie johonkin joka on ”enemmän kuin Kristus” (E.J. Honkanen, Hengen uudistus, s.106).

Jeesus tyydyttää tyydyttämättömällä tyydytyksellä.

Kukaan maailmassa ei voi tulla Kristuksen yhteyteen, ellei hänessä ensin herää Kristus tarvetta. Pyhitetyt uskovat ovat herättämässä Kristus tarvetta maailmassa (mt. s.77).

Judaistit johtivat galatalaiset harhaan opettamalla seuraavasti: Paavali opetti oikein uskoontulemisesta. Mutta nyt on päästävä eteenpäin – eteenpäin Kristuksesta. Kun seuraatte meitä, pääsette kasvamaan uskonelämässämme.

UUSI KIRKKO

*Mitään kirkostaeroamisliikettä Tiililän ratkaisu ei kannattajien joukossa synnyttänyt. Taiwanilla, eli Formosalla kuten silloin sanottiin, työskennellyt lähetystyöntekijä **Päivö Parviainen** tosin spekuloi asialla pitkässä kirjeessään. Hänkin piti tosin tässä vaiheessa toivottavana, että Tiililä palaisi kirkon jäseneksi ja arveli eron jo saaneen aikaan riittävän vaikutuksen. Hän toivoi kuitenkin Tiililän kokoavan uudistusohjelman, jonka taakse koottaisiin samalla tavalla ajattelevat. **Parviainen meni kaavailuissaan niin pitkälle, että esitti uuden kirkon muodostamisesta, jos Tiililän ohjelman taakse muodostuva joukko erotettaisiin kirkosta tai jos kirkossa ei parissa vuodessa tapahtuisi uudistusta** (Timo Junkkaala: Osmo Tiililä – protestantti, s.617).*

On valitettavaa, ettei Päivö Parviaisen suunnittelema (26.11.1962) kirkko Tiililän johdolla toteutunut. Jos näin olisi käynyt, tänään uskovien tilanne olisi todennäköisesti aivan toinen. Mihin kirkkohanke kaatui? Ehkäpä uskovien pelkuruuteen. Ei ollut rohkeutta lähteä Tiililän viitoittamalle uudelle tielle. Ei ollut rohkeutta rikkoa vuosisataista perinnettä. Uskovilla ei ollut riittävästi rakkautta Kristukseen, Sanaan ja - ekklesiaan. Tietysti herätysliikkeet olivat avainasemassa. Sieltä ei näytetty selkeää vihreää valoa – ja uskovat jäivät kansankirkon **kuolettavaan syleilyyn!**

1. Enemmän Kristusta

1. Niinpä, kun minä tulin teidän tykönnne, veljet, en tullut puheen tai viisauden loistolla teille Jumalan todistusta julistamaan.
2. Sillä **minä olin päättänyt olla teidän tykönnne tuntematta mitään muuta paitsi Jeesuksen Kristuksen, ja hänet ristiinnaulittuna.**
3. Ja ollessani teidän tykönnne minä olin heikkouden vallassa ja pelossa ja suuressa vavistuksessa,
4. ja minun puheeni ja saarnani ei ollut kiehtovia viisauden sanoja, vaan Hengen ja voiman osoittamista,
5. ettei teidän uskonne perustuisi ihmisten viisauteen, vaan Jumalan voimaan. (1. Kor.2:1-5).

2. Enemmän ristiä

17. Sillä Kristus ei lähettänyt minua kastamaan, vaan evankeliumia julistamaan - ei puheen viisaudella, ettei Kristuksen risti menisi mitättömäksi.
18. Sillä **sana ristikä on hullutus niille, jotka kadotukseen joutuvat, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima.** (1. Kor.1:17,18).
18. Sillä monet, joista usein olen sen teille sanonut ja nyt aivan itkien sanon, **vaeltavat Kristuksen ristin vihollisina;**
19. heidän loppunsa on kadotus, vatsa on heidän jumalansa, heidän kunnianaan on heidän häpeänsä, ja maallisiin on heidän mielensä. (Fil.3:18,19).

3. Enemmän Jeesuksen verta – Golgatan veressä voima on

Evankeliumi on nimenomaan ”veren evankeliumi”.

Paavali puhuu ”ylösnousemusvoimasta”: ”tunteakseni hänet ja hänen **ylösnousemisensa voiman** ja hänen kärsimyksiensä osallisuuden, tullessani hänen kaltaisekseen samankaltaisen kuoleman kautta” (Fil.3:10). Olemme tekemisissä saman ”Kristuksen voiman” kanssa.

Eino J. Honkanen kirjoittaa:

”Käyttämätön Kristuksen voima on suurin synty uskovan elämässä. Lukekaamme, mitä Hebrealaiskirjeen 10. luvussa sanotaan Jumalan Pojan veren maahan tallaamisesta!” (Hengen uudistus,s.175).

28. Joka hylkää Mooseksen lain, sen pitää armotta kahden tai kolmen todistajan todistuksen nojalla kuoleman:
29. **kuinka paljoa ankaramman rangaistuksen luulettekaan sen ansaitsevan, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan ja pitää epäpyhänä liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, ja pilkkaa armon Henkeä!**
30. Sillä me tunnemme hänet, joka on sanonut: "Minun on kosto, minä olen maksava"; ja vielä: "Herra on tuomitseva kansansa".
31. Hirmuista on langeta elävän Jumalan käsiin. (Hebr.10:28-31).

1. Veri tuo sovituksen ja puhdistuksen: ” jossa meillä on lunastus hänen verensä kautta, rikkomusten anteeksisaaminen, hänen armonsa rikkauden mukaan” (Ef.1:7).

”Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä” (1. Joh.1:9).

”Niin puhdistetaan lain mukaan miltei kaikki verellä, ja ilman verenvuodatusta ei tapahdu anteeksiantamista” (Hebr.9:22).

2. Veri pyhittää: ” kuinka paljoa ankaramman rangaistuksen luulettekaan sen ansaitsevan, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan ja pitää epäpyhänä **liiton veren, jossa hänet on pyhitetty**, ja pilkkaa armon Henkeä!” (Hebr.10:29).

3. Veri yhdistää: mutta nyt, kun olette Kristuksessa Jeesuksessa, olette te, jotka ennen olitte kaukana, **päässeet lähelle Kristuksen veressä**. Sillä hän on meidän rauhamme, hän, joka teki molemmat yhdeksi ja **purki erottavan väliseinän, nimittäin vihollisuuden** (Ef.2:13,14).

”Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin hän on valkeudessa, niin **meillä on yhteys keskenämme**, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä” (1. Joh.1:7).

Väinö Hotti